

stemt løbetid og andre kapitalindskud, der indgår i den ansvarlige kapital.

For værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud gælder endvidere, at instituttet har ret til at udskyde betaling af renter på kapitalindskuddet, såfremt solvenskravet ikke er opfyldt på forfaldstidspunktet, og Finanstilsynet har bestemt, at instituttet skal indkalde den efter vedtægterne øverste myndighed og redegøre for instituttets økonomiske forhold, jf. bank- og sparekasselovens § 43, stk. 2, 2. pkt. Retten for instituttet til at udskyde betaling af renter optræder ikke for ansvarlig indskudskapital.

Efter indførelsen af regler om værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud er den ansvarlige indskudskapital reduceret meget kraftigt, og muligheden for at vælge 10 pct.-kravet udnyttes kun i meget lille omfang. Hertil kommer, at de meget få institutter, der har valgt 10 pct.-kravet, kan opfylde 8 pct.-kravet med en betydelig margin.

Det foreslås som anført ovenfor, at pengeinstitutterne får mulighed for at anvende et nyt kapitalelement, i Danmark kaldet kortfristet supplerende kapital. Hvis reglerne skal indeholde bestemmelser om værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud, kortfristet supplerende kapital og ansvarlig indskudskapital, kompliceres regelsættet yderligere, idet EU-direktiver har lagt forskellige begrænsninger på de tre former for kapital.

Da pengeinstitutterne kun i meget beskeden omfang anvender 10 pct.-kravet, der giver mulighed for medregning af ansvarlig indskudskapital, og da det er ønskeligt med en forenkling af reglerne, foreslås det, at institutternes mulighed for at medregne ansvarlig indskudskapital bortfalder.

Den begrænsede anvendelse af ansvarlig indskudskapital og den relativt høje solvensprocent hos de få institutter, der medregner den ved kapitaldækningsopgørelsen, indebærer, at der ikke vurderes at være behov for overgangsregler. Sådanne overgangsregler ville i givet fald begrænse den ønskede regelforenkling.

Til nr. 3

Kapitalkravsdirektivet foreskriver, at de værdipapirer, terminsforretninger og finansielle instrumenter m.v., der indgår i pengeinstituttets såkaldte handelsbeholdning, og hvorpå der er en renterisiko, skal medtages i solvensopgørelsen. Der er imidlertid også poster uden for handelsbeholdningen, hvor der kan være en renterisiko, men som ikke indgår ved beregningen af kapitalkravene til markedsrisikoen. Dette gælder for eksempel fast forrentede indlån og udlån.

Det fremgår derfor af kapitalkravsdirektivet, at det enkelte lands myndigheder skal kræve, at institutterne indfører systemer til overvågning og kontrol af renterisikoen for alle aktiviteter – incl. aktiviteter uden for handelsbeholdningen – og at myndighederne skal orienteres om disse systemer.

Det foreslås på denne baggrund, at Finanstilsynet får mulighed for at fastsætte regler om opgørelse og indberetning af pengeinstitutters samlede renterisici. En sådan indberetning kan ske kvartalsvis sammen med indberetninger af solvensopgørelsen. Der er også mulighed for hyppigere indberetninger, jf. de nuværende renterisikoopgørelser, der indberettes månedligt.

Finanstilsynet har udarbejdet et forslag til renterisikoopgørelser, der forudsættes indberettet kvartalsvis i forbindelse med indberetningen af kvartalsregnskab og kapitaldækningsopgørelse.

Det foreslås samtidig, at Finanstilsynet får mulighed for at fastsætte regler om opgørelse og indberetning af andre typer af markedsrisici. Sådanne regler kan være relevante for de typer af markedsrisici, hvor solvensreglerne som følge af kapitalkravsdirektivet ikke afspejler de reelle risici. Der lægges op til, at Finanstilsynet følger udviklingen på de finansielle markeder og fastsætter regler for opgørelse og indberetning, når der skønnes behov herfor. Sådanne indberetninger giver Finanstilsynet oplysninger om institutternes risici, men hovedformålet er at sikre, at institutternes ledelser selv er opmærksomme på disse risici.

Til nr. 4

Af den gældende § 21 a, stk. 4, fremgår, at den supplerende kapital ikke må medregnes med mere end 100 pct. af kernekapitalen efter fradrag i henhold til stk. 3. Af § 22, stk. 2, nr. 6, fremgår, at den supplerende kapital sammen med ansvarlig indskudskapital ikke må medregnes med mere end 100 pct. af kernekapitalen efter fradrag i henhold til § 21 a, stk. 3.

Som beskrevet i bemærkningerne til nr. 2 foreslås det, at pengeinstitutterne skal have mulighed for at anvende kortfristet supplerende kapital, mens muligheden for anvendelse af ansvarlig indskudskapital bortfalder. I den forbindelse foreslås det, at ovennævnte 100 pct.-grænse skal gælde for supplerende kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital.

Kortfristet supplerende kapital er fremmedkapital. Det samme gælder værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud, som indgår i den supplerende kapital. 100 pct.-grænsen sætter en grænse for, hvor stor en andel fremmedkapitalen kan udgøre af et pengeinstituts ansvarlige kapital.